

delijke rand van Rotterdam, waar nog van planken vlotten werden gemaakt en waar de woorden plompen en flensen van balken, typisch voor een houthaven, werden gebruikt.

Bij de Van Stolken stond aandacht voor het personeel op de voorgrond; de firmanten leefden sterk mee met de werknemers en verrichtten huisbezoek. Daarin paste Blom wonderwel. Een onverwachte staking in het bedrijf in 1925 was dan ook voor hen een grote teleurstelling.

Dat de politiek zijn belangstelling zou trekken, was niet bepaald een van huis meegekregen gegeven, tenzij de Rotterdamse magistraten Van Vollenhoven zijn genen hadden bepaald! Wie herinnert zich niet uit de jaren na de bevrijding de verkiezingsleuze: 'Weest niet dom, stemt Blom'. Daar ging hij dan, de liberaal in hart en nieren! Eerst in de Provinciale Staten van Zuid-Holland, waarvoor hij jarenlang de welsprekendste propagandaredevoeringen hield. Van 1946 tot 1960 maakte hij van dit college deel uit. Later kwam hij in de Gemeenteraad van Rotterdam voor de Partij Voor Vrijheid en Democratie, van 1958 tot 1966, waarin hij na mr. J. Dutilhs vertrek de nestor werd. Inmiddels was hij al lid van het Hoofdbestuur van zijn partij geworden. Toen hij raadslid werd, stapte hij op als voorzitter van de Raad van Bestuur in het Van Stolkbedrijf, maar hij bleef nog enige jaren adviseur.

Een wijs man, echt een nestor ook in het maatschappelijk leven! Zoals zoveel Rotterdammers droeg Blom natuurlijk bij aan wat toen nog heette: het derde milieu, dat wil zeggen alwat iemand verricht buiten zijn dagelijks werk en zijn gezin om. Een gezin, overigens, dat in de jaren twintig werd gezegend met twee dochters en twee zoons. Het consigne in de stad gold dat de industrie de gemeenschap moet wèldoen. Wanneer men de hedendaagse, vaak sociaal-culturele armoede van het bedrijfsleven aanziet, mag men gelukkig prijzen de firmanten van banken, industrie, haven, groothandel, middenstand, die zich voor het nationale en internationale gezicht van Rotterdam in de époque druk maakten. Natuurlijk reikte Blom ook altijd zo'n helpende hand. Onze huidige Diergaarde Blijdorp kan terugzien op een groot voorzitter, die de oude dierentuin aan de Kruiskade van 1939 af leidde naar zijn huidige vestiging, een niet hoog genoeg aan te slane functie gedurende de oorlogsjaren! Het Rotterdams Comité ter Behartiging van Nationale Belangen telde hem, na het vroegtijdig overlijden van zijn broeder mr. Anton Blom, die er jarenlang de